

Męka Naszego Pana Jezusa Chrystusa

według świętego Jana

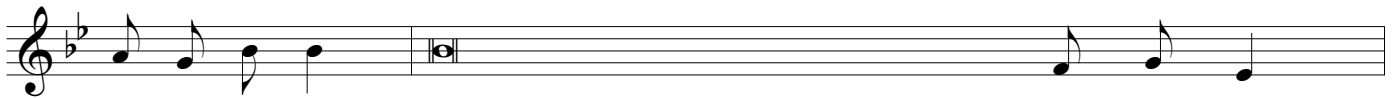
E. Mę - ka naszego Pana Jezu - sa Chrystu - sa według Święte - go Ja - na.

E. powie - czerzy Jezus wyszedł z ucznia - mi swo - i - mi, za po - tok Ce - dron. Był tam

o - gród, do którego wszedł On i Jego ucz - nio - wie. Tak - że Judasz, który Go wydał

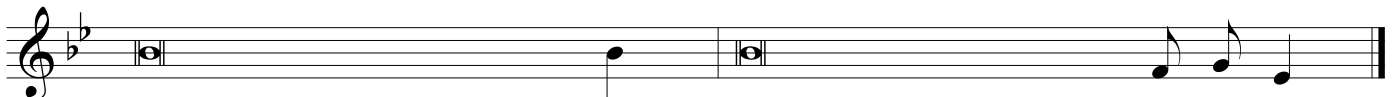
znał to miejs - ce, bo Jezus i uczniowie Jego często się tam gro - ma - dzi - li.

Ju - dasz otrzymawszy ko - hor - tę oraz strażników od arcykapłanów i fa - ry - ze - u - szów,

przybył tam z latarniami, pochodniami i bro - nią. A Je - zus wiedząc o wszy -

stkim, co miało na Niego przyj - ść, wyszedł naprzeciw i rzekł do nich:

+ Ko - go szu - ka - cie? E. Od - po - wie - dzie - li Mu: I. Je - zu - sa z Na - za - re - tu.

E. Rzekł do nich Je - zus: + Ja jes - tem. E. Rów - nież i Judasz, któ - ry Go

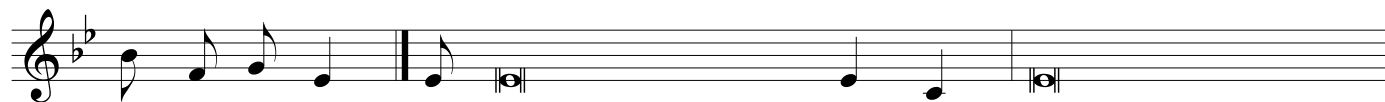
zdra - dził, stał mię - dzy ni - mi. Sko - ro więc rzekł do nich: Ja jes - tem, cof - nę - li

się i upadli na zie - mię, Pow - tór - nie ich za - py - tał: + Ko - go szu - ka - cie?

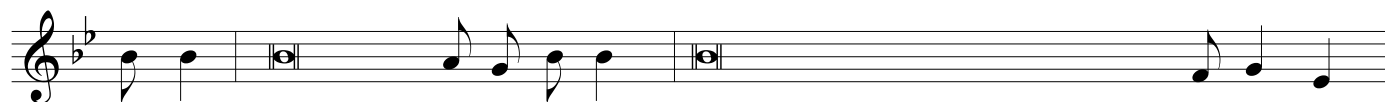
E. O - ni zaś po - wie - dzie - li: I. Je - zu - sa z Na - za - re - tu!

E. Je-zus od-rzekł: + Po - wiedziałem wam, że Ja je - stem. Jeżeli więc Mnie

szuka - cie, po-zwól-cie tym o - dejść. E. Sta-ło się tak, aby się wypełniło

sło - wo, które wy-po-wie-dział: Nie utraciłem żadnego z tych, których Mi da - łeś.

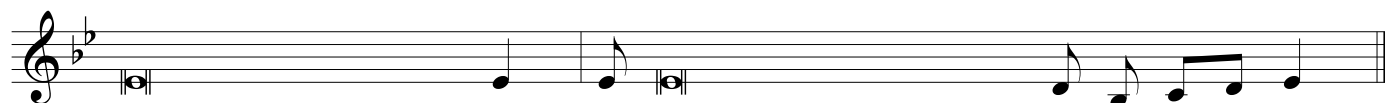
Wów-czas Szymon Piotr, mając przy so - bie miecz, dobył go, uderzył sługę

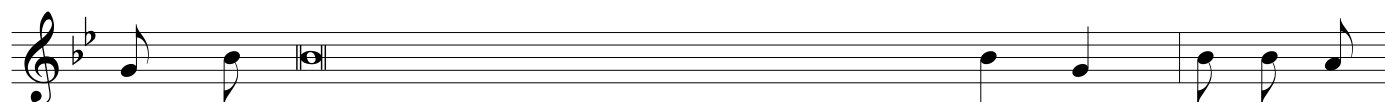
arcykapłana i odciął mu pra - we u - cho. A słu - dze było na i - mię Mal-chos.

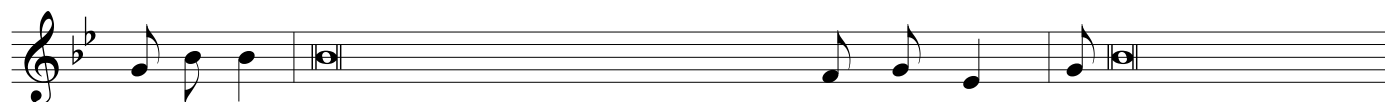
Na to rzekł Jezus do Piotra: + Scho-waj miecz do poch - wy. Czyż nie mam

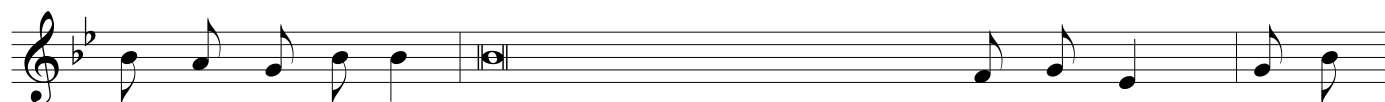
pię kiel - cha, któ - ry mi po - dał Oj - cieć?

E. Wów - czas kohorta oraz trybun razem ze strażnikami żydo - wski - mi, poj - ma - li

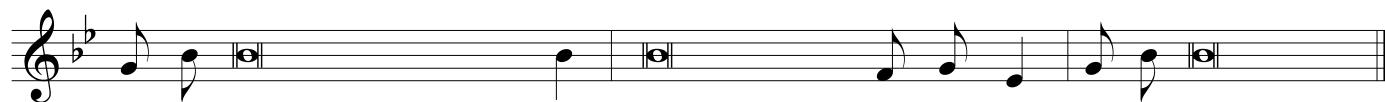
Je - zu - sa, związali Go i zaprowadzili najpierw do An - na - sza. Był on bowiem

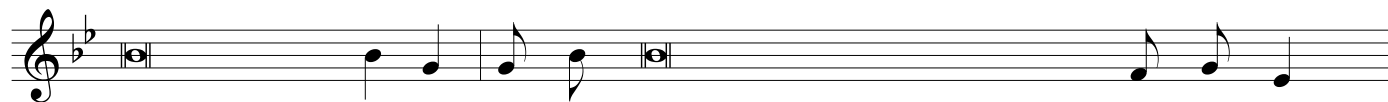
te - ściem Kaj - fa - sza, który owego roku pełnił urząd arcy - ka - płań - ski. Właś - nie

Kajfasz po - ra - dził Ży - dom, że warto, aby jeden człowiek zginął za na - ród.

A szedł za Jezusem Szymon Piotr razem z in - nym ucz - niem. U - czeń ten był znany

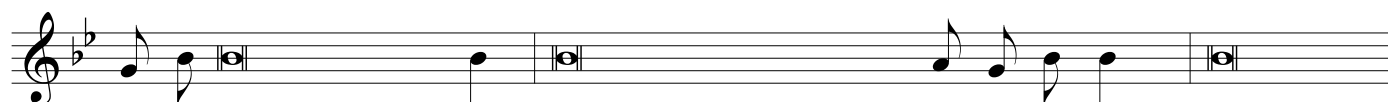
arcykapła - no - wi, po - mó - wił z odźwierną i wprowadził Piotra do śro - dka.

A słu - żąca odźwierna rzek - ła do Pio-tra: I. Czy mo - że i ty jesteś jednym

spośród ucz - niów te - go czło-wie - ka? E. On od - po-wie-dział: I. Nie je - stem,

E. A po-nieważ było zimno, strażnicy i słudzy rozpali - wszy o - gni-sko, stali

przy nim i grza-li się. Wśród nich stał także Piotr i grzał się.

Ar - cy - kapłan więc zapytał Jezusa o Je - go ucz-niów i o Jego na-u - kę. Je - zus

mu od - po - wie-dział: + Ja przemawiałem jawnie przed świa - tem. Uczyłem

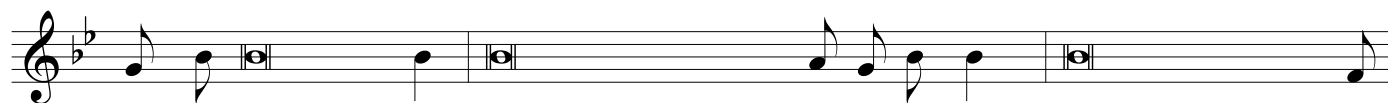
zawsze w synagodze i w świąty - ni, gdzie się gromadzą wszy-scy Ży - dzi.

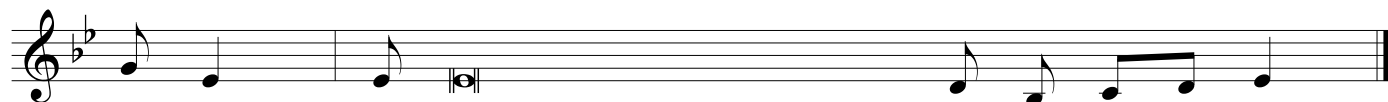
Potajemnie zaś nie uczyłem ni - cze-go. Dla - cze - go Mnie py - tasz? Zapytaj tych,

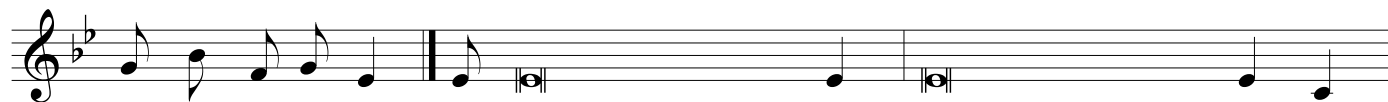
którzy słyszeli co im mówi - łem. Oto oni wiedzą co po-wiedzia - łem.

E. Gdy to powie - dział, jeden ze sług o - bok sto-ją-cych, spoliczkował Jezu - sa,

więc: I. Tak I. Tak odpowiadasz arcy - ka - pła - no - wi?

E. Od-rzekł mu Je - zus: + Je - żeli źle powiedzia - łem, udowodnij co było źle - go.

A jeżeli dobrze, to dlacze - go Mnie bi - jesz? E. Nas-tę - pnie Annasz wysłał Go

związane - go do arcykapła - na Kaj - fa - sza. A Szy - mon Piotr stał i grzał się.

Po - wie - dzie - li wów - czas do nie - go: I. Czy i ty nie jesteś jednym z Je -

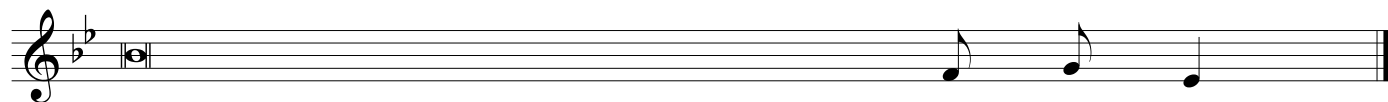
go ucz - niów? E. On za - prze - czył mó - wiąc: I. Nie je - stem. E. Je - den ze

sług arcyka - pła - na, krewny tego, któremu Piotr od - ciął u - cho, rzekł:

I. Czyż nie cie - bie widziałem razem z Nim w og - ro - dzie? E. Piotr znowu

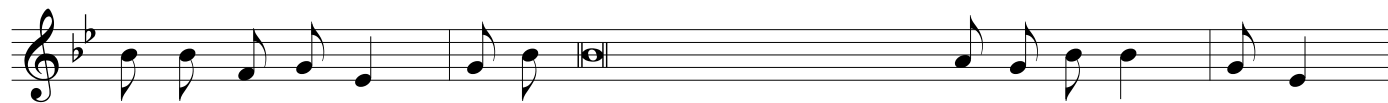
zaprzeczył i natychmiast ko - - - gut za - piął.

E. Od Kaj - fasza zaprowadzili Jezusa do pre - to - rium. A by - ło to wce - snym ran - kiem,

Oni sami jednak nie weszli do pre - to - rium, aby się nie ska - lać, lecz aby móc

spo - ży - wać Pas - chę. Dla - te - go Piłat wyszedł do nich na zewnątrz i rzekł:

I. Ja - ką skargę wnosi - cie przeciwko temu czło - wie - ko - wi?

E. W od-po - wie - dzi rze - kli do nie - go: I. Gdy - by to nie był złoczyń - ca,
nie wydalibyś - my Go to - bie. E. Pi - łąt więc rzekł do nich: I. Weź - cie
Go wy i o - sądź - cie według swoje - go pra - wa. E. Od - po - wie - dzie - li mu Ży - dzi:
I. Namnie wolno ni - ko - go za - bić. E. Tak mia - ło się spełnić słowo Jezu - sa,
w którym za - po - wiedział, jaką śmiercią miał um - rzeć.
E. Wte - dy powtórnie wszedł Pi łąt do pre - to - rium, a przywołałszy Jezusa rzekł do
Nie - go: I. Czy Ty jes - teś kró - lem ży - dows - kim? E. Jezus tak od - po - wie - dzał:
+ Czy to mówisz od sie - bie, czy też inni powiedzie - li ci o Mnie?
E. Pi - łąt od - parł: I. Czy ja jes - tem Ży - dem? Naród Twój i arcykapłani wydali
mi Cie - bie. Coś u - czy - nił? E. Od - po - wie - dzał Je - zus: + Kró - lestwo
moje nie jest z tego świa - ta. Gdyby królestwo moje było z tego świa - ta, służył
moi biliby się, abym nie został wy - da - ny Ży - dom.

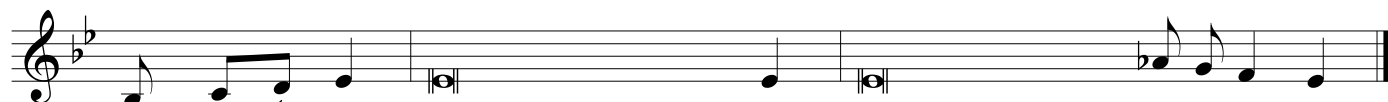
Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd. E. Pi-łat zatem powiedział do Nie-go:

I. A więc je-steś kró - lem? E. Od-po-wie-dział Je - zus: + tak, jes-tem kró - lem.

Ja się na to narodzi - łem i na to przyszedłem na świat, aby dać świa - de -

cewo praw - dzie. Każdy, kto jest z praw - dy, słucha mo - je-go gło - su.

E. Rzekł do Nie - go Pi - łat: I. Cóż to jest praw - da? E. To po-wiedziawszy

wyszedł powtórnie do Żydów i rzekł do nich: I. Ja nie znajduję w Nim żadnej

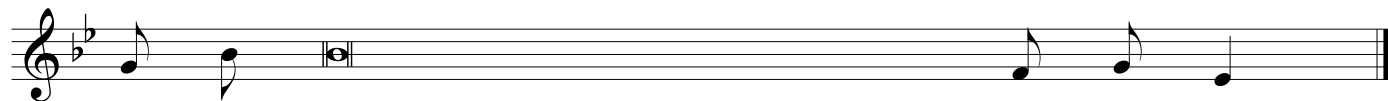
wi - ny. Jest zaś u was zwy - czaj, że na Paschę uwalniam wam jednego więź - nia.

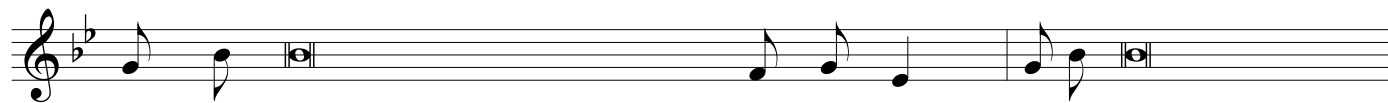
Czy zatem chcecie, abym wam uwolnił króla ży - dow - skie - go? E. Oni zaś po-

wtórnie za - wo - ła - li: I. Nie te - go, lecz Ba - ra - ba - sza !!!

E. A Ba - rabasz był zbrod - nia - rzem.

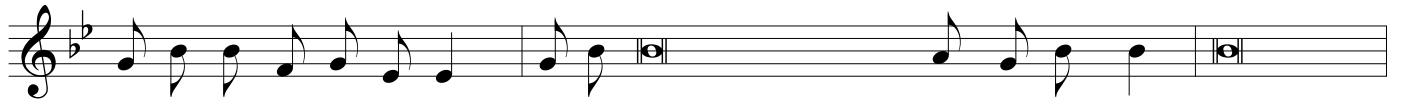
E. Wów-czas Piłat wziął Jezusa i kazał Go u - bi - czo - wać. A żół - nierze upiółwszy

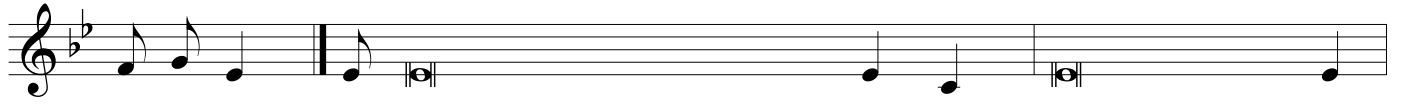
koronę z cier - ni, włożyli Mu ją na gło - wę i okryli Go płaszczem pur - pu-ro-wym.

E. Po-tem podchodzili do Niego i _____ mó-wi - li: I. Wi-taj kró - lu ży - do - wski!

E. I po-licz-ko-wa - li Go. A Pi - łat ponownie wy - szedł na zew-nątrz i przemó -

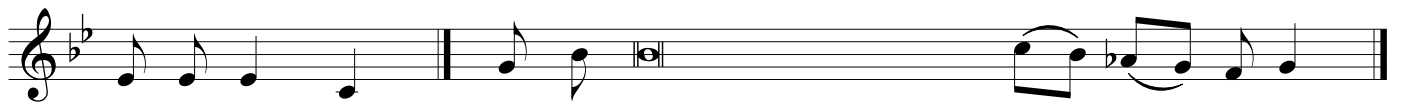
wił do nich: I. O - to wyprowadzam Go do was na zew-nątrz, abyście pozna - li,

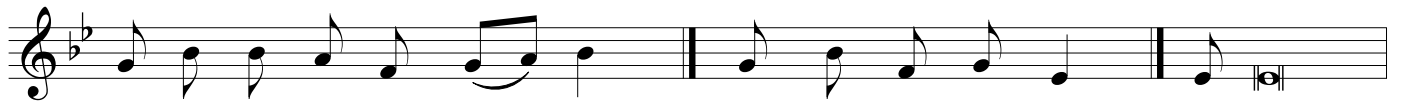
że ja nie znajduję w Nim żad-nej wi - ny. E. Je-zus więc wy - szedł na zew-nątrz,

w koronie cierniowej i płaszczu pur - pu - ro - wym. Pi - łat rzekł do nich:

I. O - to czło - wiek. E. Gdy Go ujrzeli arcykapłani i słudzy, za - wo - ła - li:

I. U-krzy - żuj go u - krzy - żuj !!! E. Rzekł do nich Pi - łat: I. Weź-cie Go

i sami ukrzy - żuj - cie !: Ja bowiem nie znajdu - ję w Nim wi - ny.

E. Od-po-wie-dzie - li mu Ży - dzi: I. My ma-my Prawo, a On według Pra - wa

powinien u - mrzeć, bo Sy - nem Bożym sam sie - bie u - czy - nił.

E. Gdy Pi - łat usły - szał te sło-wa, uląkł się jesz - cze bardziej. Wszedł znów

do pretorium i zapytał Je - zu - sa: I. Skąd je - steś?

E. Je-zus jednak nie dał mu od - po-wie-dzi. Rzekł więc Pi - łat do Nie - go:

I. Nie chcesz mó-wić ze mną? Czy nie wiesz, że mam władzę uwolnić Cie - bie

i mam władzę Ciebie u - krzy - żo - wać? E. Je-zus od - po - wie-dział:

+ Nie miałbyś żadnej władzy na-de Mną, gdybym ci jej nie da - no z gó - ry.

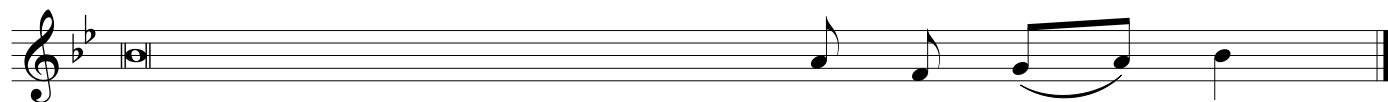
Dlatego większy grzech ma ten, który Mnie wy-dał to - bie. E. Od - tąd Piłat

usiłował go u-wol-nić. Ży-dzi je-dnak za - wo - ła - li: I. Jeś-li Jego uwol - nisz,

nie jesteś przyjacielem Ce - za - ra. Każ - dy bowiem, kto się czyni kró - lem,

sprzeciwia się Ce - za - ro - wi.

E. Gdy więc Piłat usłyszał te sło - wa, wyprowadził Jezusa na zew - nątrz i za -

siadł na trybunale, na miejscu zwa-nym Li - to-stro - tos, po hebraj - sku Gab - ba - ta.

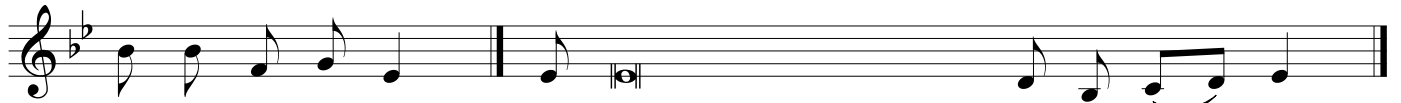
Był to dzień przygoto - wa-nia Pas - chy, około godzi - nyszóstej. I rzekł

do Ży - dów: I. O - to król wasz

E. A o - ni - krzy - cze - li: I. Precz ! Precz ! U - krzy - żuj - Go

E. Pi - łat rzekł do nich: I. Czyż króla waszego mam u - krzy - żo - wać?

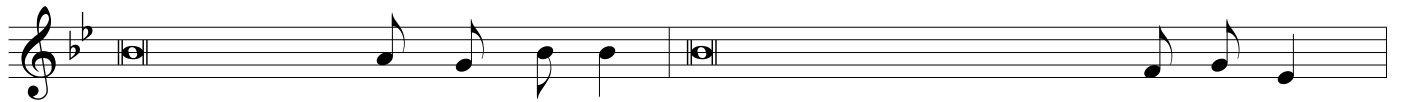
E. Od-po-wie-dzie-li ar-cy-kap - ła - ni: I. Po-za Cezarem nie ma-my kró - ła.

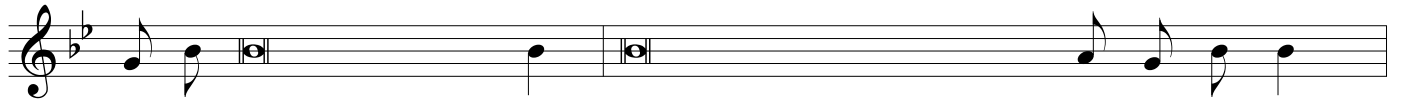
E. Wte-dy wydał im Je-zu-sa, aby Go ukrzy - żo-wa - no.

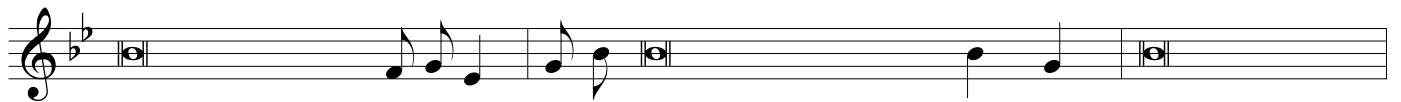
E. Za-bra - li zatem Je-zu-sa. A on sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce

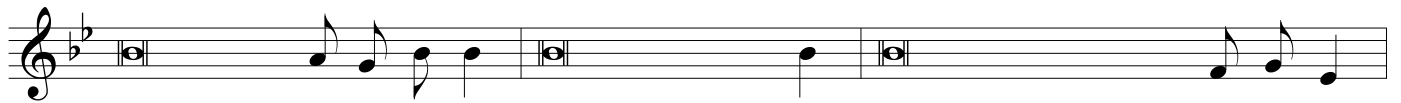
zwane Miejs-cem Czasz-ki, które po hebrajsku nazywa się Gol - go - ta.

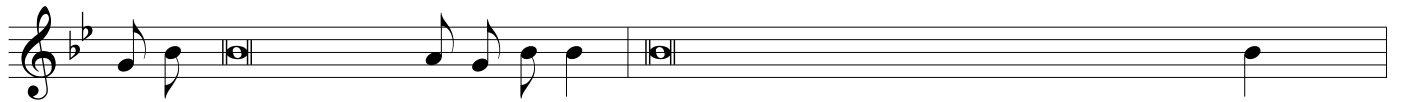
Tam go ukrzyżowa - no, a z Nim dwóch innych, z jednej i z dru - giej stro - ny,

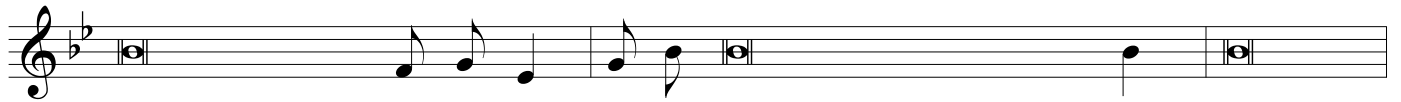
pośrodku zaś Je-zu-sa. Wy-pi - sał też Piłat tytuł wi - ny i kazał go

umieś - cić na krzy-żu. A było napisa - ne Jezus Nazarejczyk, król ży - do-wski.

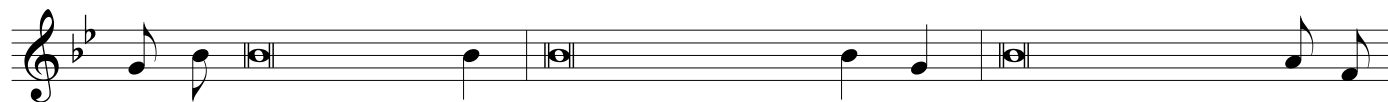
Ten na - pis czytało wie-lu Ży-dów, ponieważ miejsce, gdzie ukrzyżowano Jezu - sa,

było blis - ko mias-ta. A by - ło napisane w języku hebraj - skim, łacińskim

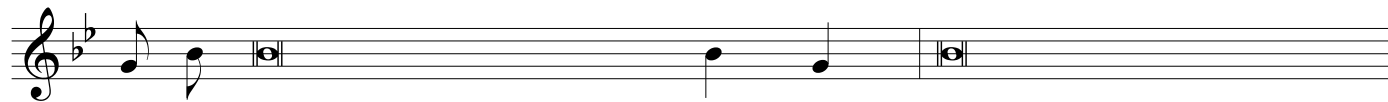
i greckim. Ar-cy - kapłani żydo - wscy mówili do - Pi - ła-ta:

I. Nie pisz: król żydo - wski, ale że On po - wie-dział: Jestem kró - lem ży -

do - wskim. E. Od - parł Pi - łat: I. Com napi - sał, Na - pi - sa - łem.

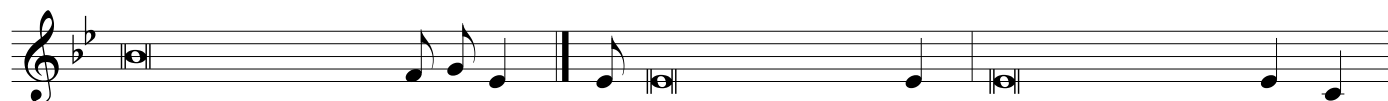
E. Żoł - nie - rze zaś gdy ukrzyżowali Je - zu - sa, wzięli Jego szaty i podzielili

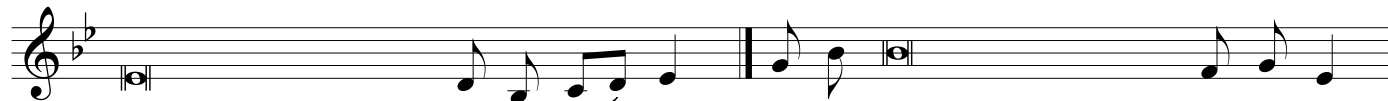
na cztery czę - ści, dla każdego żołnie - rza po częś-ci. Wzię-li także tu - ni - kę.

Tu - ni - ka zaś nie by - ła szy - ta, ale cała tkana od góry do do - łu. Mó - wi - li

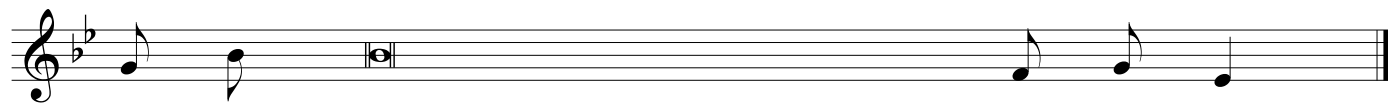
Więc mię - dzyso - bą: I. Nie rozdierajmy jej, ale rzućmy o nią lo - sy,

do kogo ma na - le - żeć. E. Tak mia - ły się wypełnić sło - wa Pis - ma:

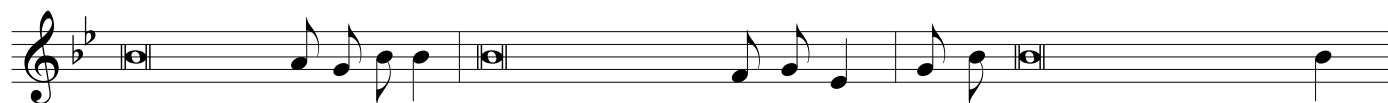
Po - dzie - lili między siebie mo - je sza - ty, a los rzucili o mo - ją suk - nię.

to właś - nie uczynili żoł - nie - rze.

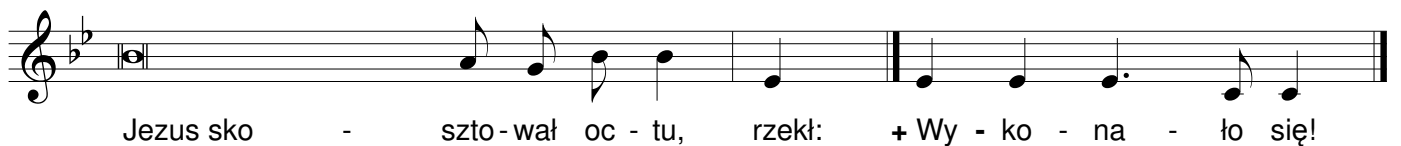
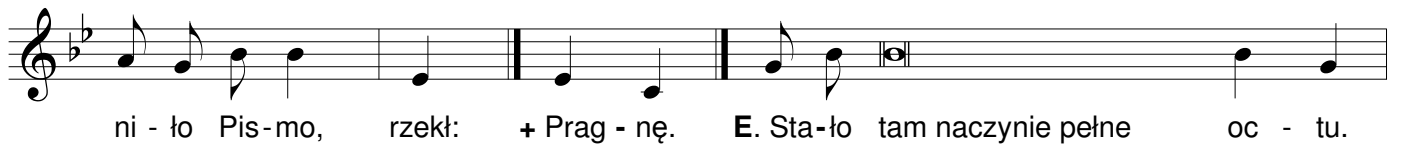
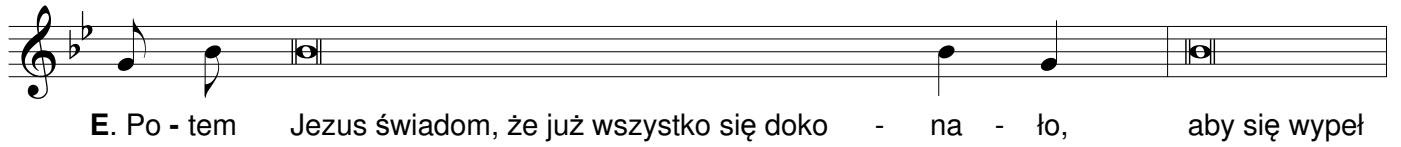
E. A o - bok krzyża Jezusowego sta - ły: Matka Jego i siostra Matki jego, Maria

żona Kle - o - fa - sa, i Maria Ma - gda - le - na. Kie - dy więc Jezus ujrzał Mat - kę

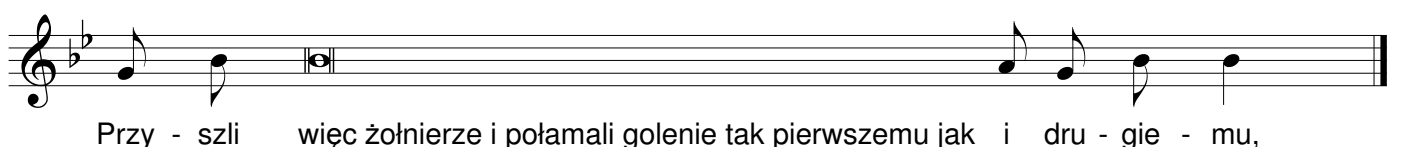
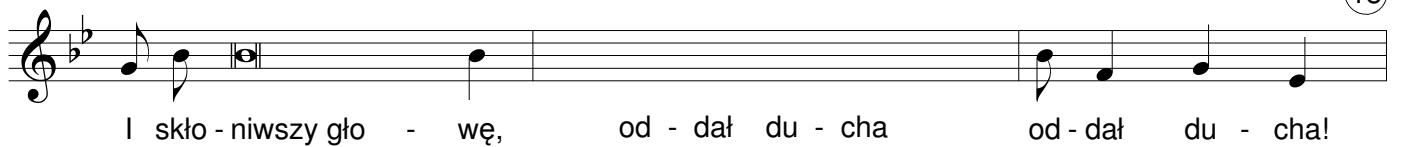

i stojącego obok Niej ucznia, które - go mi - ło - wał, rzekł do Mat - ki:

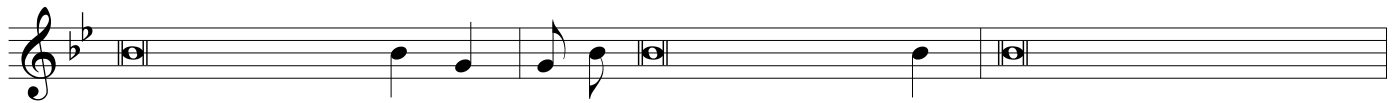
I SKŁONIWSZY GŁOWĘ, ODDAŁ DUCHA

15

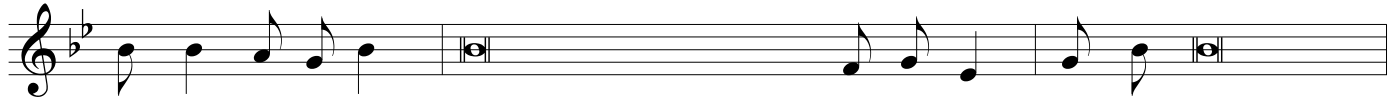

E. którzy z Nim byli ukrzy - żo - wa - ni, Lecz kie - dy podeszli do Jezu - sa, i zo -

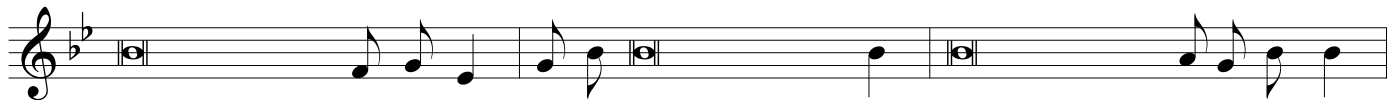
baczyli, że już u - marł, nie ła - mali Mu gole - ni, tylko jeden z żołnierzy włócz -

nię prze - bił Mu bok i natychmiast wypłynęła krew i wo - da. Zaś - wiad - czył to ten,

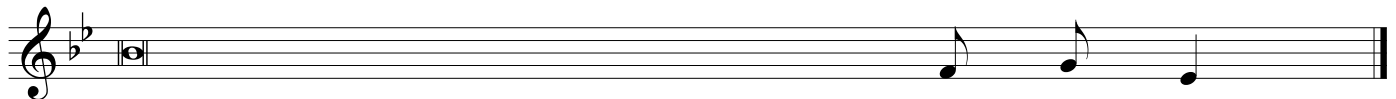
któ - ry wi - dział, a świadectwo jego jest praw - dzi - we. On wie, że mó - wi praw - dę,

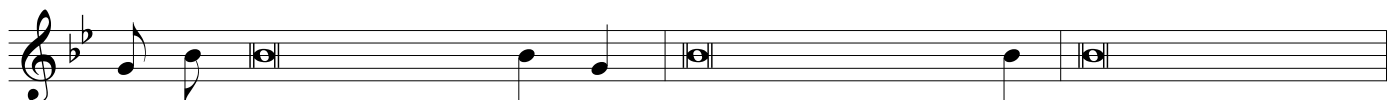
abyście i wy u - wie - rzy - li. Sta - ło się to bo - wiem, aby się speł - ni - ło Pis - mo:

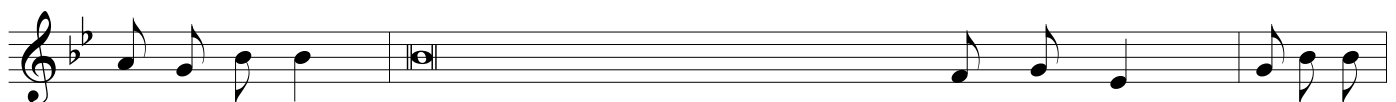
Koście Jego nie będą ła - ma - ne. I zno - wu na innym miejscu mó - wi Pis - mo:

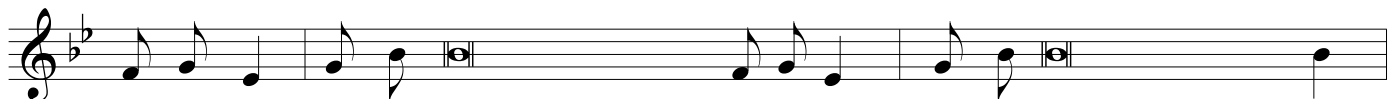
Będą patrzeć na Tego, którego prze - bo - dli.

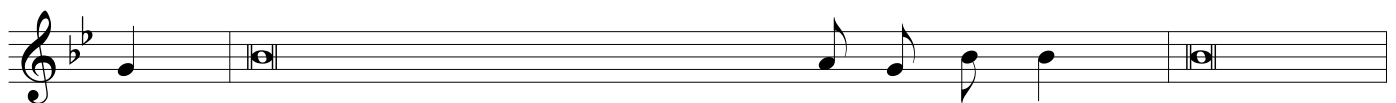
E. Po - tem Józef z Ary - ma - tei, który był uczniem Jezu - sa, lecz ukrytym z obawy

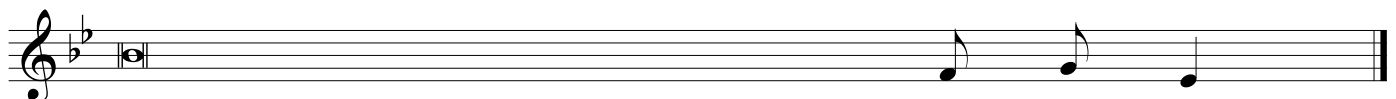
przed Ży - da - mi, poprosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Je - zu - sa. A Pi - łąt

ze - zwo - lił. Po - szedł więc i zabrał Je - go cia - ło. Przy - był również i Ni - ko -

dem, ten, który po raz pierwszy przyszedł do Je - zu - sa w no - cy i przyniósł

około stu funtów mieszanki mirry i a - - - lo - e - su.

E. Za-bra - li więc ciało Jezu - sa i obwiązali je w płótna razem z won-noś - cia - mi,
stosownie do żydowskiego sposobu grze - ba - nia. A na miejscu, gdzie Go ukrzy -
żowano, był og-ród, w ogrodzie zaś no - wy grób, w którym jeszcze nie złoży -
no ni - ko - go. Tam to więc ze względu na żydowski dzień Przygodo-wa - nia,
bo grób znajdował się w po - bli - żu, *rit.* zło - ży - no Je - zu - sa.